

Prohlášení



Prohlášení 05/2021 o aktu o správě dat s ohledem na legislativní vývoj

Přijato dne 19. května 2021

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů přijal toto prohlášení:

Dne 9. března 2021 Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) přijali společné stanovisko k návrhu aktu o správě dat¹, které bylo rovněž představeno v Evropském parlamentu na slyšení výboru LIBE dne 16. března 2021².

EDPB bedlivě sleduje činnost spoluzákonodárců v oblasti této významné legislativní iniciativy, která – jak připomínáme – obsahuje ustanovení týkající se zpracování údajů, včetně osobních údajů, v souvislosti s opakovaným použitím dat v držení subjektů veřejného sektoru, se „službami sdílení dat“ (což by také zahrnovalo takzvané zprostředkovatele dat) a se zpracováním údajů (včetně osobních údajů týkajících se zdraví) ze strany organizací pro „datový altruismus“.

Akt o správě dat bude mít závažný dopad na práva a svobody osob a občanskou společnost jako celek v celé EU. Ve většině případů by zpracování osobních údajů skutečně bylo hlavní činností výše uvedených subjektů³, a tudíž by mělo závažný dopad na základní právo na soukromí a na ochranu osobních údajů, které jsou zakotveny v článcích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „listina“) a v článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Tato práva jsou stěžejním projevem hodnot Evropské unie.

Bez solidních záruk v oblasti ochrany osobních údajů existuje riziko, že digitální ekonomika (nebo důvěra v ni) nebude udržitelná. Jinými slovy, opakované použití dat, jejich sdílení a dostupnost mohou přinášet výhody, ale také různé druhy rizika, že dotčeným osobám a společnosti jako celku

¹ Společné stanovisko 03/2021 Evropského sboru pro ochranu osobních údajů a Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské správě dat (akt o správě dat), který je dispozici na adrese [Společné stanovisko Evropského sboru pro ochranu osobních údajů a Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské správě dat \(akt o správě dat\) | Evropský inspektor ochrany údajů \(europa.eu\)](#).

² Viz [návrh programu jednání slyšení](#).

³ Nejde-li o výlučnou činnost, například v případě služeb sdílení dat podle čl. 9 odst. 1 písm. b) aktu o správě dat, kde se přímo odkazuje na osobní údaje.

vznikne újma, která bude mít dopad na jednotlivce z hospodářského, politického a sociálního hlediska⁴.

V zájmu řešení a zmírnění těchto rizik a za účelem podpory důvěry jednotlivců je třeba uplatnit zásady a záruky v oblasti ochrany údajů z dřívější koncepce zpracování údajů, zejména pokud se tyto záruky týkají osobních údajů, které nebyly získány přímo od dotčené fyzické osoby / jednotlivce. Kromě toho musí být akt o správě dat v souladu nejen s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, ale také s jinými unijními a vnitrostátními právními předpisy, zejména se směrnicí o otevřených datech⁵, čímž bude reagovat na obecnou zásadu právního státu a poskytování právní jistoty pro veřejnou správu, právnické osoby a dotčené jednotlivce.

V důvodové zprávě aktu o správě dat se uvádí, že „souhra s právními předpisy týkajícími se osobních údajů je [...] obzvláště důležitá. Obecným nařízením o ochraně osobních údajů (GDPR) a směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích zavedla EU spolehlivý a důvěryhodný právní rámec pro ochranu osobních údajů a standard pro svět.“⁶

Zajištění souladu mezi aktem o správě dat a *acquis* EU v oblasti ochrany údajů

Jak se však zdůrazňuje ve společném stanovisku, **akt o správě dat obsahuje několik významných případů nesouladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů bez ohledu na tvrzení v bodě odůvodnění, že „není dotčeno“ obecné nařízení o ochraně osobních údajů⁷.**

EDPB konstatuje, že se těmito případy nesouladu návrh zprávy výboru ITRE ze dne 26. března 2021 zatím nezabýval⁸. EDPB však vítá, že v kompromisním znění předsednictví Rady ze dne 30. března 2021⁹ jsou řešeny některé kritické otázky zmíněné ve společném stanovisku.

Za účelem odstranění těchto případů nesouladu naléhavě vyzýváme spoluzákonodárce, aby pečlivě zvážili¹⁰:

- Zprvce by měla být vyjasněna „souhra“ mezi aktem o správě dat a obecným nařízením o ochraně osobních údajů podle článku 1 aktu o správě dat, přičemž obecné nařízení o ochraně osobních údajů je třeba považovat za nařízení, které poskytuje „stavební bloky“ pro jakýkoliv spolehlivý a důvěryhodný právní rámec.
- Zadruhé **definice/terminologie** použité v aktu o správě dat vyžadují začlenění a změny s cílem uvést akt do souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů.

⁴ Například v případě nezajištění dostatečných záruk v oblasti ochrany údajů je možné použít shromážděné údaje k vytvoření podrobných profilů jednotlivců a využít je způsobem, který ohrožuje jejich zájmy (např. cenová diskriminace nebo manipulace v rámci volebních kampaní). Viz poznámka pod čarou 60 na straně 31 společného stanoviska o rizicích používání osobních údajů pro nesouvisející účely.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru, Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 56.

⁶ Důvodová zpráva, s. 1.

⁷ Viz oddíl 3.2 společného stanoviska.

⁸ K dispozici [zde](#).

⁹ K dispozici [zde](#).

¹⁰ Viz oddíl 3.2 společného stanoviska, kde jsou tyto kritické aspekty zmíněny na začátku jako otázky, které budou ve společném stanovisku dále rozpracovány.

- **Zatřetí akt o správě dat by měl zcela jednoznačně objasnit, že zpracování osobních údajů musí být vždy založeno na vhodném právním základu podle článku 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a rovněž na zvláštní výjimce podle článku 9 v případě zpracování zvláštních kategorií osobních údajů.**

- Začtvrté je nezbytnou podmínkou pro jasnost právního rámce, **aby se v ustanoveních aktu o správě dat upřesnilo, zda se týkají neosobních údajů, osobních údajů nebo obou**, a rovněž aby se upřesnilo, že v případě „**smíšených souborů údajů**“ se použije obecné nařízení o ochraně osobních údajů¹¹.

- Zapáté by se měl v aktu o správě dat zohlednit požadavek základních právních předpisů (čl. 16 odst. 2 SFEU), podle kterého **jsou nezávislé dozorové úřady zřízené podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů (úřady pro ochranu osobních údajů) určenými orgány příslušnými k ochraně osobních údajů a k usnadňování volného pohybu osobních údajů.**

To znamená, že **úřady pro ochranu osobních údajů musí být hlavními příslušnými orgány v souvislosti s aktem o správě dat a v rozsahu, v jakém dochází ke zpracování dat**, pokud jde o subjekty veřejného sektoru, další uživatele dat, poskytovatele služeb sdílení dat, uživatele dat, organizace pro datový altruismus, které zpracovávají osobní údaje, jakož i pro vypracování pokynů k technologiím zvyšujícím ochranu soukromí nebo k systémům správy osobních údajů za účelem podpory příslušných datových inovací.

Jak se připomíná ve společném stanovisku¹², „[v] souladu se svými pravomocemi a úkoly podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů již nyní úřady pro ochranu osobních údajů disponují zvláštními odbornými znalostmi v oblasti monitorování dodržování předpisů o zpracování údajů, provádění auditů zvláštních činností zpracování údajů a sdílení dat, posuzování vhodných opatření k zajištění vysoké úrovně bezpečnosti pro ukládání a předávání osobních údajů, jakož i v oblasti zvyšování povědomí správců a zpracovatelů o jejich povinnosti v souvislosti se zpracováním osobních údajů.“ Účinné plnění nových úkolů podle aktu o správě dat, které mají být primárně svěřeny nezávislým úřadům pro ochranu osobních údajů a Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů v souladu s čl. 16 odst. 2 SFEU, samozřejmě vyžaduje zajištění přiměřených lidských a finančních zdrojů a zdrojů v oblasti informačních technologií.

EDPB v této souvislosti vítá doplnění formulace do čl. 1 odst. 3 kompromisního znění Rady a konkrétní odkaz na pravomoci dozorových úřadů. V zájmu jasnosti a s vědomím, že spoluzákonodárci mají prostor pro vlastní uvážení, EDPB doporučuje vložit do znění právního textu aktu o správě dat (článek 1) následující znění čl. 1 odst. 3 kompromisního návrhu Rady (tučně vyznačená slova se doplňují: „**kompetencí a**“):

*„Na veškeré osobní údaje zpracovávané v souvislosti s tímto nařízením se použijí unijní a vnitrostátní právní předpisy v oblasti ochrany osobních údajů. Zejména není tímto nařízením dotčeno nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES, včetně **kompetencí a pravomocí dozorových úřadů**. V případě*

¹¹ Pokud **soubory údajů zahrnují osobní i neosobní údaje**, zdůrazňuje se ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvaném *Pokyny k nařízení o rámci pro volný tok neosobních údajů v Evropské unii*, COM/2019/250 final, že „pokud jsou osobní a neosobní údaje v souboru údajů ‚neoddělitelně propojeny‘, na celý smíšený soubor údajů se v plném rozsahu vztahují práva a povinnosti týkající se ochrany údajů vyplývající z obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to i v případě, že osobní údaje tvoří jen malou část souboru údajů“.

¹² Viz bod 153 společného stanoviska.

konfliktu mezi ustanoveními tohoto nařízení a právem Unie v oblasti ochrany osobních údajů má přednost právo Unie v oblasti ochrany osobních údajů. Toto nařízení neposkytuje právní základ pro zpracování osobních údajů.“

EDPB dále vyzývá spoluzákonodárce, aby zajistili, že se celkové doporučení EDPB týkající se určených příslušných orgánů a správy na úrovni Unie bude odrážet ve vývoji jejich příslušných postojů k návrhu Komise, a tudíž bude výslovně začleněno do právního znění aktu o správě dat.

Zejména s ohledem na definice stanovené v aktu o správě dat

Ve společném stanovisku se zdůrazňuje, že **by se měly použít definice stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů a akt o správě dat by je neměl implicitně měnit ani rušit, protože by se tak definice obou těchto právních rámců staly nejasné a vznikla by právní nejistota**¹³. Kromě toho by nové definice zavedené v aktu o správě dat, pokud se týkají zpracování osobních údajů, skutečně neměly obsahovat „pravidla“, která nejsou slučitelná s obecným nařízením o ochraně osobních údajů¹⁴. Jedná se o opravdu stěžejní bod, na nějž by EDPB rád spoluzákonodárce naléhavě upozornil.

Na jedné straně by akt o správě dat měl obsahovat definice „osobních údajů“, „subjektu údajů“, „souhlasu“ a „zpracování“ odkazující na definice uvedené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů¹⁵; na druhé straně by měly být v aktu o správě dat změněny definice „metadat“, „držitele dat“, „uživatele dat“, „sdílení dat“ a „datového altruismu“, aby se předešlo nesouladu a právní nejistotě a aby tyto definice byly v souladu s „povahou dotčených práv“, zejména s osobní povahou práva na ochranu osobních údajů týkajícího se každé osoby¹⁶ a s nezczizitelným právem, kterého se „nelze zříci“ a které nemůže být předmětem majetkových práv¹⁷.

V tomto ohledu EDPB lituje odkazu na „výměnu či sloučení dat nebo obchodování s nimi“, který byl doplněn do kompromisního znění Rady s ohledem na definici „poskytovatele služeb sdílení dat“, protože pokud jde o osobní údaje, formulace svádí k myšlence, že je obchodování s nimi legitimizováno, a je tudíž v rozporu s osobní povahou práva na ochranu osobních údajů. Vzhledem k tomu, že ochrana osobních údajů je základním právem zaručeným článkem 8 listiny, a s přihlédnutím k tomu, že jedním z hlavních účelů obecného nařízení o ochraně osobních údajů je umožnit subjektům údajů kontrolu nad osobními údaji, které se jich týkají, **EDPB opakuje, že osobní údaje nelze považovat za „obchodovatelnou komoditu“.** Významným důsledkem této skutečnosti je, že i když může subjekt údajů souhlasit se zpracováním svých osobních údajů, nemůže se zříci svých základních práv¹⁸. Dalším důsledkem je, že správce, jemuž subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním jeho

¹³ Viz pododdíl 3.2.B společného stanoviska.

¹⁴ Viz bod 44 společného stanoviska.

¹⁵ V této souvislosti viz kompromisní znění Rady ze dne 30. března 2021.

¹⁶ Viz bod 34 společného stanoviska odkazující na článek 8 listiny: „1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají. 2. Tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem.“

¹⁷ V tomto ohledu viz bod 118 společného stanoviska: „jasná pobídka pro ‚zpeněžení‘ osobních údajů rovněž zvyšuje význam souladu s ochranou údajů“ a poznámka pod čarou 54: „[v] této souvislosti EDPB právě vypracovává pokyny ke shromažďování a používání osobních údajů za finanční odměnu“. Viz také poznámka pod čarou 61 na straně 30 společného stanoviska.

¹⁸ Viz pokyny 2/2019 o zpracovávání osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 písm. b) GDPR v souvislosti s poskytováním on-line služeb subjektům údajů, které jsou k dispozici na adrese https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines-art_6-1-b-adopted_after_public_consultation_cs.pdf.

osobních údajů, není oprávněn „vyměňovat si“ osobní údaje nebo s nimi „obchodovat“ (jako s takzvanou komoditou) způsobem, který by vedl k tomu, že by došlo k porušení všech platných zásad a pravidel pro ochranu údajů.

Jako příklad ustanovení, které by mohlo zavdat důvod k výkladu, který není v souladu s výše uvedenou „osobní povahou“, čl. 2 odst. 5 aktu o správě dat vymezuje „držitele dat“ (včetně právnických osob) tak, že mají mimo jiné právo umožnit přístup k osobním údajům nebo sdílet osobní údaje, nad nimiž mají kontrolu¹⁹. V tomto ohledu EDPB poznamenává, že obecné nařízení o ochraně osobních údajů zaručuje každému jednotlivci právo na ochranu osobních údajů, protože zavádí systém brzd a protivah na ochranu jednotlivce, kdykoliv jsou zpracovávány jeho osobní údaje²⁰. Zpracování osobních údajů musí být v souladu se zásadami (mezi které patří: zákonnost, korektnost a transparentnost, účelové omezení, minimalizace údajů, přesnost) a pravidly, včetně těch, která se týkají práv subjektů údajů (například: práva na informace, včetně ohledně profilování, které se týká dané osoby, práva na přístup, na opravu, na výmaz, práva nebyť předmětem plně automatizovaného rozhodování, které má na danou osobu významný dopad), kterých se subjekt údajů nemůže zříci. V tomto ohledu EDPB konstatuje, že namísto odkazování na právnickou osobu, která „má právo umožnit přístup k osobním údajům nebo je sdílet“, by definice držitele dat, pokud vůbec bude zachována, měla odkazovat na zpracování osobních údajů a na jeho podmínky v souladu s platnými právními předpisy v oblasti ochrany údajů²¹.

Jak je uvedeno v navrhované formulaci článku 1 aktu o správě dat, pokud jde o osobní údaje, má přednost právo v oblasti ochrany údajů (v případě protichůdných pravidel)²². Nicméně **je nezbytné zabránit jakémukoliv protichůdnému pravidlu nebo výkladu v rámci celého znění nařízení, a to rovněž za účelem okamžité srozumitelnosti právního textu.**

V tomto ohledu je třeba zavést definici pojmu „svolení“ (právních subjektů k opakovanému použití dat), aby se zcela jednoznačně vyjasnilo, čeho (jakého druhu dat) se přesně týká. Jak je uvedeno ve společném stanovisku, domníváme se, že tento pojem by se měl kvůli větší jasnosti týkat neosobních údajů²³.

Obavy týkající se odvětvových kapitol aktu o správě dat

EDPB má rovněž značné obavy týkající se „odvětvových“ kapitol aktu o správě dat (II, III a IV) a rád by v následujícím textu na některé z nich znovu upozornil:

- Pokud jde o kapitolu II aktu o správě dat, připomínáme, že ve společném stanovisku se doporučuje **začlenit do normativní části aktu o správě dat upřesnění uvedené v 7. bodě odůvodnění, totiž že**

¹⁹ Viz body 29–31 společného stanoviska. Viz rovněž nejasný odkaz na „jejich“ údaje v čl. 11 odst. 6, článku 19 a čl. 19 odst. 1 písm. a), na něž se rovněž upozorňuje ve společném stanovisku.

²⁰ Viz bod 29 a následující společného stanoviska.

²¹ Viz bod 31 společného stanoviska.

²² V témže ohledu viz směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb, Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 1, čl. 3 odst. 8: „Na zpracování veškerých osobních údajů v souvislosti se smlouvami uvedenými v odstavci 1 se použijí právní předpisy Unie o ochraně osobních údajů. Touto směrnicí není zejména dotčeno nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES. V případě rozporu mezi ustanoveními této směrnice a právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů mají právní předpisy Unie o ochraně osobních údajů přednost před touto směrnicí.“

²³ Viz bod 47 a následující společného stanoviska.

„[...] osobní údaje nespádají do oblasti působnosti směrnice (EU) 2019/1024 [naše poznámka: a spadají do oblasti působnosti aktu o správě dat], pokud režim přístupu vylučuje či omezuje přístup k takovýmto datům z důvodů ochrany údajů, soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména v souladu s pravidly pro ochrany údajů“²⁴.

To znamená, že akt o správě dat by se použil zejména na oblast působnosti vyjmutou ze směrnice o otevřených datech podle čl. 1 odst. 2 písm. h), tj.: „*dokumenty, k nimž je vyloučen nebo omezen přístup na základě režimů přístupu z důvodu ochrany osobních údajů, a podle těchto režimů přístupné části dokumentů, které obsahují osobní údaje, jejichž opakované použití bylo právně vymezeno jako jednání v rozporu s právními předpisy na ochranu osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů nebo jako jednání oslabující ochranu soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména v souladu s unijním nebo vnitrostátním právem týkajícím se ochrany osobních údajů*“. Vzhledem k citlivosti dotčených osobních údajů se ve společném stanovisku v zájmu zajištění, aby v EU nebyla snížena úroveň ochrany osobních údajů, jakož i za účelem právní jistoty doporučuje **sladit kapitolu II návrhu se stávajícími pravidly pro ochranu osobních údajů stanovenými v obecném nařízení o ochraně osobních údajů a se směrnicí o otevřených datech**. Společné stanovisko alternativně vyzývá spoluzákonodárce, aby zvažili **vyloučení osobních údajů** z oblasti působnosti uvedené kapitoly²⁵.

Navíc kvůli skutečnosti, že souhlas subjektu údajů nemusí být udělen svobodně kvůli nerovnému postavení, kterým se často vyznačuje vztah mezi subjektem údajů a orgány veřejné moci, se ve společném stanovisku vyjadřují obavy ohledně čl. 5 odst. 6 aktu o správě dat²⁶ a spoluzákonodárci se obecněji vyzývají, **aby v návrhu jasně vymezili vhodné modely „občanské účasti“, jejichž prostřednictvím se mohou jednotlivci zapojit otevřeným způsobem založeným na spolupráci do procesu definování scénářů umožňujících opakované použití jejich osobních údajů v souladu s přístupem zdola nahoru k projektům v oblasti otevřených dat**.

Ve společném stanovisku se rovněž doporučuje **změnit akt o správě dat s cílem vyjasnit, že opakované použití osobních údajů v držení subjektů veřejného sektoru může být povoleno pouze tehdy, pokud je zakotveno v právních předpisech Unie nebo členských států**, v nichž se stanoví seznam jasně slučitelných účelů, u kterých může být na základě právních předpisů povoleno další zpracování nebo pro které další zpracování představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zaručit cíle uvedené v článku 23 obecného nařízení o ochraně osobních údajů²⁷.

EDPB dále připomíná, že kvůli začlenění údajů v držení subjektů veřejného sektoru, které jsou chráněny z důvodů statistické důvěrnosti v oblasti působnosti kapitoly II aktu o správě dat, a to podle čl. 3 odst. 1 písm. b), hrozí riziko, že dojde k rozporu se zásadou, podle které se osobní údaje

²⁴ Viz bod 69 společného stanoviska.

²⁵ Viz bod 71 společného stanoviska.

²⁶ Čl. 5 odst. 6: „Pokud opakované použití dat nelze umožnit v souladu s povinnostmi stanovenými v odstavcích 3 až 5 a neexistuje žádný jiný právní základ pro předání dat podle nařízení (EU) 2016/679, **podpoří subjekt veřejného sektoru další uživatele žádající o souhlas subjektů údajů** a/nebo svolení právních subjektů, jejichž práva a zájmy mohou být tímto opakovaným použitím dotčeny, je-li to proveditelné bez nepřiměřených nákladů pro veřejný sektor. Při plnění tohoto úkolu jim mohou být nápomocny příslušné subjekty uvedené v čl. 7 odst. 1.“

²⁷ Viz bod 77 společného stanoviska. Viz také body 75 a 76 společného stanoviska.

shromážděné pro statistické účely musí použít pouze k tomuto účelu²⁸. Dodržování této zásady je klíčem k tomu, aby nebyla ohrožena důvěra dotčené osoby, pokud poskytne své osobní údaje pro statistické účely²⁹.

- Pokud jde o kapitolu III, **akt o správě dat by měl v rámci podmínek pro poskytování služby (služeb) sdílení dat upřesnit, že poskytovatel musí mít zavedené postupy s cílem zajistit soulad s unijními a vnitrostátními právními předpisy týkajícími se ochrany osobních údajů, včetně postupů pro zajištění výkonu práv subjektů údajů.** Zejména by poskytovatel měl zpřístupnit subjektu údajů snadno dostupné nástroje, které mu umožní nejen udělit, ale také *odvolat* souhlas, a měl by mu poskytnout nástroje umožňující komplexní přehled o tom, jak a za jakým zvláštním účelem se jeho osobní údaje sdílí³⁰.

Kromě toho akt o správě dat musí připomenout **povinnost případně provádět posouzení vlivu na ochranu osobních údajů podle článku 35 obecného nařízení o ochraně osobních údajů** a v případě velkých přetrvávajících rizik pro dotčené osoby konzultovat před zpracováním úřad pro ochranu osobních údajů v souladu s článkem 36 obecného nařízení o ochraně osobních údajů³¹.

- **V aktu o správě dat by měly být rovněž upřesněny tytéž požadavky, pokud jde o organizace pro datový altruismus³².** Tyto záruky v oblasti ochrany údajů musí být začleněny do aktu o správě dat rovněž kvůli označování jako poskytovatele služeb sdílení dat nebo jako „organizace pro datový altruismus uznávané Unii“, což by tyto právní subjekty mohly využít k získání souhlasu se zpracováním osobních údajů subjektu údajů, který by se domníval, že je zajištěna vysoká úroveň ochrany těchto údajů.

S ohledem na výše uvedené, jak se konstatuje ve společném stanovisku, **se EDPB domnívá, že režim podávání prohlášení za účelem oznámení/registrace, jak se zamýšlí v aktu o správě dat pro poskytovatele služeb sdílení dat (v případě oznámení) a pro organizace pro datový altruismus (v případě registrace), stanoví dostatečně přísný postup prověřování** vzhledem k možným dopadům zpracování osobních údajů, které tyto subjekty mohou provádět, na subjekty údajů. Proto **EDPB doporučuje prozkoumat alternativní postupy, které by měly vzít v potaz zejména systematictější začlenění nástrojů pro zajištění odpovědnosti a dodržování právních předpisů, pokud jde o zpracování osobních údajů v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, zejména pak dodržování kodexu chování nebo mechanismu pro vydávání osvědčení³³.**

EDPB lituje, že v kompromisním znění Rady ze dne 30. března 2021 je nyní (výslovně) stanoveno, že registrace jakožto uznané organizace pro datový altruismus není nutnou podmínkou pro výkon činností v oblasti datového altruismu, čímž se dále oslabují kontroly a záruky pro subjekty údajů, pokud jde o mimořádně důležité aspekty ochrany údajů. Tyto záruky jsou zvláště důležité také kvůli vágní definici „datového altruismu“ podle aktu o správě dat.

²⁸ Viz 27. bod odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice, jakož i čl. 4. odst. 1 a 2 doporučení Rady Evropy č. R (97)18 týkající se ochrany osobních údajů shromážděných a zpracovaných pro statistické účely.

²⁹ Viz poznámka pod čarou 36 společného stanoviska.

³⁰ Viz pododdíl 3.4.1 a bod 147 společného stanoviska.

³¹ Viz bod 147 společného stanoviska.

³² Viz pododdíl 3.5.1 společného stanoviska.

³³ Viz body 140 a 180 společného stanoviska.

Dále **by akt o správě dat měl uvádět přesnou definici „cílů obecného zájmu“, o jejichž naplnění by organizace pro datový altruismus usilovaly**³⁴. Kromě toho by měl být „evropský formulář souhlasu s datovým altruismem“ pro zpracování osobních údajů ze strany organizací pro datový altruismus vypracován po konzultaci s EDPB, nikoliv s Evropským sborem pro datové inovace (který bude zřízen)³⁵.

- Ve společném stanovisku se upozorňuje na požadavek „nezávislosti“ poskytovatelů služeb sdílení dat, jakož i na požadavek „nezávislosti“ organizací pro datový altruismus, který je uveden v aktu o správě dat. Pokud jde o organizace pro datový altruismus, ve společném stanovisku se doporučuje **objasnit nezávislost organizace pro datový altruismus na ziskových subjektech (např. právní, organizační, hospodářskou)**³⁶. S ohledem na poskytovatele služeb sdílení dat by EDPB nyní rád poukázal na 22. bod odůvodnění aktu o správě dat: „[...] *Specializovaní zprostředkovatelé dat, kteří jsou nezávislí jak na držitelích dat, tak na uživatelích dat, mohou hrát podpůrnou úlohu při vzniku nových ekosystémů založených na datech, jež nejsou závislé na žádném účastníkovi s významnou mírou tržní síly. [...]*“ EDPB zdůrazňuje, že tento druh nezávislosti poskytovatelů služeb sdílení dat je klíčový jak z hlediska hospodářské soutěže, tak z hlediska ochrany údajů³⁷.

Závěr

Závěrem EDPB vyzývá spoluzákonodárce, aby se zabývali důležitými kritickými otázkami vysvětlenými ve společném stanovisku a předešli tak tomu, aby akt o správě dat vytvořil paralelní soubor pravidel, který není v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů a s jinými unijními právními předpisy, což by vedlo k neposkytnutí dostatečných záruk pro dotčené jednotlivce a k potížím při praktickém provádění.

Tímto prohlášením, které připomíná některé klíčové body společného stanoviska, není dotčena možnost případného vydání podrobnějšího prohlášení nebo stanoviska v budoucnosti k budoucím postojům spoluzákonodárců.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

předsedkyně

(Andrea Jelinek)

³⁴ Viz body 159–160 a 170–171 společného stanoviska.

³⁵ Viz pododdíl 3.5.5 společného stanoviska.

³⁶ Viz bod 178 společného stanoviska.

³⁷ Viz zejména: prohlášení EDPB o dopadech hospodářské koncentrace na ochranu údajů přijaté dne 27. srpna 2018, „[z]výšená koncentrace na digitálních trzích může ohrozit úroveň ochrany údajů a svobody, které požívají uživatelé digitálních služeb“; prohlášení EDPB o dopadech fúzí na ochranu soukromí přijaté dne 19. února 2020.